

Книга Даниїла — номер сімдесят один

Пророчий гобелен: розкриття чотирьох мерзот восьмого розділу книги пророка Єзекіїля та їхнє значення в сучасну добу

Jeff Pippenger

2024-02-04

Чотири мерзоти восьмого розділу книги Єзекіїля представляють чотири покоління сучасного Ізраїлю, а початок сучасного Ізраїлю мав свій прообраз у початку стародавнього Ізраїлю. Обидві ті початкові історії свідчать про кінець сучасного Ізраїлю під час недільного закону, який невдовзі настане. Два початки Ізраїлю — як давній буквальный, так і сучасний духовний — засвідчені початковою історією північного царства Ізраїлю, коли воно відокремилося від Юди.

Коли давній Ізраїль зробив золотого тельця, він щойно вийшов з Єгипту на виконання пророцтва, яке вказувало, що Бог зробить їх царством. Історія Єровоама, першого царя північного царства Ізраїлю, містить ті самі риси. Єровоам утік до Єгипту від гніву Соломона. Він отримав від пророка Ахії пророчу обітницю, що його зроблять царем над десятьма з дванадцяти племен. Перш ніж пророцтво сповнилося, Єровоам утік до Єгипту, щоб віддалитися від Соломона, аж поки Соломон не помер.

І сталося того часу, коли Єровоам виходив з Єрусалима, пророк Ахія Шілонець зустрів його в дорозі; а на ньому була нова одежа, і вони обидва були самі в полі. І Ахія взяв нову одежу, що була на ньому, та розірвав її на дванадцять частин. І сказав він до Єровоама: Візьми собі десять частин, бо так говорить Господь, Бог Ізраїля: Ось Я вирву царство з руки Соломона й дам тобі десять колін. (Але йому залишу одне коліно заради Мого раба Давида і заради Єрусалима, міста, яке Я вибрав з-поміж усіх колін Ізраїля.) Тому що вони покинули Мене й поклонилися Ашторет, богині сидонян, Кемошу, богові моавитян, і Мілкому, богові аммонітян, і не ходили Моїми шляхами, щоб чинити те, що праведне в Моїх очах, і берегти Мої устами та Мої постанови, як робив Давид, його батько. Одначе не заберу всього царства з руки його; але поставлю його князем по всі дні життя його заради Мого раба Давида, якого Я вибрав, бо він зберіг Мої заповіді та Мої устами. А царство візьму з руки сина його й дам його тобі — десять колін. А синові його дам одне коліно, щоб Мій раб Давид мав світильника завжди переді Мною в Єрусалимі, місті, яке Я вибрав, щоб там покласти Ім'я Моє.

І візьму тебе, і ти царюватимеш відповідно до всього, чого бажає твоя душа, і будеш царем над Ізраїлем. І буде: якщо ти будеш слухати всього, що я наказую тобі, і ходитимеш моїми шляхами, і чинитимеш те, що праведне в моїх очах, дотримуючись моїх постанов і моїх заповідей, як робив Давид, мій слуга, то я буду з тобою, і збудую тобі міцний дім, як я збудував Давидові, і дам тобі Ізраїля. І за це я покараю потомство Давида, але не назавжди. Тому Соломон шукав убити Єровоама. І Єровоам устав і втік до Єгипту, до Шишака, царя єгипетського, і перебував у Єгипті аж до смерті Соломона. А решта діл Соломона, і все, що він зробив, і його мудрість — хіба не записані в книзі

діл Соломона? А час, що Соломон царював у Єрусалимі над усім Ізраїлем, був сорок років. І заснув Соломон із батьками своїми, і був похований у місті Давида, батька свого; а замість нього зацарював його син Ровоам. 1 Царів 11:28–43.

Після смерті царя Соломона царство мало бути розділене, і Єровоам мав стати царем над десятьма північними колінами, а син Соломона, Ровоам, мав бути царем у Єрусалимі. Ще до того, як стався поділ колін, Єровоам мав вийти з Єгипту.

І прийшов Рехав'ам до Сихему, бо весь Ізраїль прийшов до Сихему, щоб поставити його царем. І сталося, коли Єровоам, син Невата, що був іще в Єгипті, почув про це, (бо він утік від лица царя Соломона, і Єровоам жив у Єгипті), що послали й покликали його. І прийшли Єровоам та все зібрання Ізраїля й сказали Рехав'амові: Твій батько зробив наше ярмо тяжким; тож тепер полегши тяжку службу твого батька та його важке ярмо, яке він поклав на нас, — і ми будемо служити тобі. А він сказав їм: Відійдіть ще на три дні, тоді поверніться до мене. І народ розійшовся. 1 Царів 12:1-5.

Історія про те, як нерозумно діяв Ровоам протягом тих трьох днів, покладає провину на його нерозумне відкидання поради старців, але розділення племен було провіщене, тож воно сталося б так чи інакше. Варто зазначити тут для майбутньої статті, що сам процес розділення був чітко визначений як три дні. Два царства знову стають одним царством в історії мілеритів. А коли північні та південні племена стають одним царством в історії мілеритів, це є період приходу трьох ангелів із чотирнадцятого розділу Об'явлення. Ті три ангели в історії мілеритів були прообразно представлені трьома днями рішення Ровоама. Ті сорок шість років, коли три ангели прийшли від 1798 до 1844 року, були також трьома символічними днями, про які Христос сказав у другому розділі Євангелія від Івана, що вони будуть потрібні Йому, щоб відбудувати зруйнований храм, але та частина дослідження призначена для майбутньої статті.

Коли Ровоам наприкінці трьох днів виголосив свою безглузду заяву, царства розділилися.

І побачив увесь Ізраїль, що цар їх не послухав, і відповів народ цареві, кажучи: Яка нам частка в Давиді? Немає у нас спадщини в синові Єссея. По наметах, Ізраїлю! А тепер, Давиде, дбай про свій дім. І розійшовся Ізраїль по своїх наметах. А над тими ізраїльтянами, що жили в містах Юди, Ровоам царював. Тоді цар Ровоам послав Адорама, що був над даниною; і весь Ізраїль закидав його камінням так, що він помер. Тому цар Ровоам поспішив, сів у свою колісницю та втік до Єрусалима. Так Ізраїль повстав проти дому Давида аж до цього дня. І сталося, коли весь Ізраїль почув, що Єровоам повернувся, вони послали й покликали його до громади та поставили його царем над усім Ізраїлем; не було нікого, хто тримався дому Давида, тільки плем'я Юди. 1 Царів 12:16-20.

Пророцтво про те, що Єровоам отримає царство, здійснилося, і здійснилося воно тоді, коли він вийшов із Єгипту. Заздрячи тому, що Боже святилище було в місті Єрусалимі, місті, яке Бог обрав, щоб там перебувало Його ім'я, Єровоам узявся підробляти святилище, священство й богослужіння, які було постановлено звершувати лише в Єрусалимі.

Діяльність Єровоама зі встановлення підробної системи поклоніння серед північних десяти племен є прямою паралеллю до бунту Аарона та золотого тельця і, таким чином, дає ще одне свідчення не лише про недільний закон, який незабаром буде запроваджений, але й про бунт 1863 року.

І сказав Єровоам у серці своєму: Тепер повернеться царство до дому Давидового. Якщо цей народ буде ходити приносити жертви в домі Господньому в Єрусалимі, то серце цього народу знову навернеться до їхнього пана, до Ровоама, царя Юдиного; і вони вб'ють мене та повернуться до Ровоама, царя Юдиного. І порадився цар, і зробив двох золотих тельців, та й сказав до них: Досить вам ходити до Єрусалима; ось боги твої, Ізраїлю, що вивели тебе з землі Єгипетської. І поставив одного в Бетелі, а другого поставив у Дані. І стало це гріхом, бо народ ходив поклонятися перед одним із них, аж до Дана. І зробив він дім для узвиш та настановив священників із найнижчого люду, що не були з синів Левія. І встановив Єровоам свято у восьмому місяці, п'ятнадцятого дня місяця, подібне до свята, що в Юді, і приносив на жертovníку. Так він учинив у Бетелі, приносячи жертви тельцям, яких зробив; і поставив у Бетелі священників на узвишсях, які він зробив. І приносив він на жертovníку, який зробив у Бетелі, п'ятнадцятого дня восьмого місяця, у місяці, який він надумав у своєму серці; і встановив свято для синів Ізраїлевих, і приносив на жертovníку жертви та кадів. 1 Царів 12:26–33.

Відступ Єровоама дає ще одну лінію істини, яку можна накласти на відступ Аарона, відступ протестантського рога 1863 року та відступ республіканського рога під час незабаром прийдешнього недільного закону, і тим самим розширює пророче свідчення. Під час відступу із золотим тельцем Аарона Господь змінив установлений спосіб обрання священства.

До бунту первістки кожного племені мали ставати частиною священства. Але під час ааронового бунту із золотим тельцем лише плем'я Леві стало на бік Мойсея. З цієї причини Бог змінив встановлений порядок поповнення священства, і відтоді священство складалося лише з роду Левія.

І коли Мойсей побачив, що народ був нагий (бо Аарон зробив їх нагими на їхню ганьбу серед їхніх ворогів), тоді Мойсей став у воротах табору й сказав: Хто на боці Господа? Нехай прийде до мене. І всі сини Левія зібралися до нього. І він сказав їм: Так говорить Господь, Бог Ізраїлів: нехай кожен припереже свій меч при боці, і нехай ходить від воріт до воріт по всьому табору, та нехай уб'є кожен свого брата, кожен свого друга і кожен свого ближнього. І сини Левія зробили за словом Мойсея; і того дня з народу впало близько трьох тисяч мужів. Вихід 32:25–28.

Єровоам підробив діло, яке Бог звершив під час бунту Аарона, коли Бог підніс нове священство з племені Левія, бо Єровоам «поставив священниками людей з найнижчих верств народу, які не були з синів Левія». Бунт на початку царства північних десяти племен подібний до бунту Аарона та танцюючих нерозумних. Бунт стався після виходу з Єгипту, на виконання пророцтва, яке обіцяло встановлення царства. В обох випадках було встановлено нове священство, що стало зміною попереднього порядку обрання священників.

Відступництво Аарона із золотим тельцем повторилося, але Єровоам подвоїв його, бо зробив двох золотих тельців і поставив їх у двох містах. Місто Дан символізує державне управління, адже «Дан» означає «судити», а місто Вефіль символізує церковне управління, бо «Вефіль» означає «дім Божий». Золоті тельці мали ту саму символіку, що й теля Аарона, але з додатковим свідченням про союз церкви й держави, представлений двома містами. Теля було найвищою формою язичницької жертви, і тому становить фальшиву жертву Христа. Золото є символом Вавилону, а теля було образом звіра. Подібно до того, як Аарон установив фальшивий день поклоніння, Єровоам також установив свято і подбав, щоб дата цього свята не збігалася з часом істинного поклоніння в Єрусалимі.

Усі елементи недільного закону, що незабаром настане, представлені у свідченні бунту Єровоама; фальшива жертва (теля), фальшивий Христос (жертвник), образ звіра (поєднання церкви і держави), фальшивий день поклоніння (неділя) і лжесвященство.

Початок давнього Ізраїлю, початок десяти північних племен як царства та початок адвентизму мають ті самі пророчі елементи і разом визначають пророчі елементи недільного закону, що незабаром настане. Давній Ізраїль вийшов із єгипетського рабства, Єровоам вийшов з Єгипту, куди втік, щоб уникнути переслідування з боку Соломона, а міллеритський адвентизм щойно вийшов із рабства папства.

Левітське священство було встановлено під час заколоту Аарона, фальшиве священство з-поміж найнікчемніших людей було запроваджене у свідченні Єровоама, і коли Господь уклав завіт із міллеритським адвентизмом, то, за словами Петра, міллерити були «обраним родом, царським священством, святим народом, особливим народом; щоб ви звіщали чесноти Того, Хто покликав вас із темряви до Свого дивного світла». Світло, до якого були покликані міллерити, було світлом Міллерових коштовностей, представлених на двох таблицях Авакума, які були прообразно зображені в історії заколоту Аарона двома скрижалями Десяти Заповідей. Темрява, з якої їх покликали, — це Темні Віки папського панування, для яких прообразом була темрява єгипетського рабства.

Коли Христос відновив храм, який було потоптано як язичництвом, так і папством, Він зробив це за сорок шість років — з 1798 по 1844 рік. Коли Він спорудив храм, тоді, як Посланець Заповіту, Він раптово прийшов у Свій храм 22 жовтня 1844 року, бо Він спорудив храм, який був потоптаний і зруйнований, а також очистив священство, представлене левітським племенем.

Але хто витримає день Його приходу? і хто встоїть, коли Він з'явиться? Бо Він — як вогонь плавильника і як луг пральників. І сяде Він як плавильник і очишувач срібла, і очистить синів Левія, і переплавить їх, як золото й срібло, щоб вони приносили Господеві жертву в праведності. Тоді буде приємна Господу жертва Юди та Єрусалима, як за давніх днів і як у попередні роки. Малахії 3:2–4.

22 жовтня 1844 року Христос раптово прийшов до Свого храму й уклав завіт із народом, представленим левітським священством, однак до 1863 року вони повторили бунт Аарона, і міллеритське священство перейшло до лаодикійського священства, як це було представлено

священством Єровоама з простолюду та аароновими танцюючими безумцями. Проте свідчення бунту Єровоама ще ширше свідчить про бунт 1863 року. Коли Єровоам запровадив свою фальшиву систему богослужіння, з Єрусалима був посланий пророк, щоб викрити бунт Єровоама, як прообразом цього стало те, що міллеритський адвентизм був приведений до прийняття Суботи з Десяти Заповідей як дня відпочинку.

Коли адвентизм прийняв світло третього ангела і святилище, це стало докором тим протестантам, які відкинули зростаюче світло розпечатання, що розпочалося у час кінця у 1798 році. Подібно до того, як стародавній Ізраїль, перебуваючи в єгипетському рабстві, забув суботу, так і церква в пустелі до 1798 року забула про суботу. Зростаюче світло звістки години суду, принесеної міллеритами, зрештою привело до святилища та закону Божого.

Те світло прийшло 22 жовтня 1844 року і було докором хибному поклонінню для тих, кого було покликано повністю вийти з помилкових вчень католицизму. Поклоніння сонцю є знаком влади католицизму над церквами, які повернулися до її лона. Цей докір відображено в запровадженні Єровоамом своєї хибної системи поклоніння.

І Єровоам установив свято восьмого місяця, п'ятнадцятого дня місяця, подібне до свята, що в Юді, і приносив на жертівнику жертви. Так він учинив у Бет-Елі, жертвуючи тельцям, яких він зробив; і поставив у Бет-Елі священників висот, які він спорудив. І приніс на жертівнику, що його зробив у Бет-Елі, п'ятнадцятого дня восьмого місяця, саме в місяці, який він задумав у своєму серці; і установив свято для синів Ізраїлевих; і приносив на жертівнику жертви та кадів. І ось прийшов з Юди до Бет-Елу муж Божий за словом Господнім; а Єровоам стояв при жертівнику, щоб кадити. І він закликав проти жертівника словом Господнім і сказав: О жертівнику, жертівнику! Так говорить Господь: Ось домові Давидовому народиться дитя, на ім'я Йосія; і на тобі він принесе в жертву священників висот, що кадять на тобі, і людські кості будуть на тобі спалені. І він дав того ж дня знамення, говорячи: Оце знамення, про яке сказав Господь: Ось жертівник роздереться, і попіл, що на ньому, буде висипаний. І сталося, як цар Єровоам почув слово мужа Божого, що закликав проти жертівника в Бет-Елі, то простягнув руку від жертівника, кажучи: Схопіть його.

І рука його, яку він простяг проти нього, всохла, так що він не міг повернути її назад до себе. І жертівник також розламався, і попіл висипався з жертівника, відповідно до знамення, яке муж Божий дав за словом Господнім. І відповів цар і сказав до мужа Божого: Умоли ж тепер обличчя Господа, Бога твого, і помолися за мене, щоб моя рука була мені знову відновлена. І муж Божий благав Господа, і рука царя була йому знову відновлена, і стала, як була раніше. І сказав цар до мужа Божого: Ходи зі мною додому та підкріпися, і я дам тобі нагороду. І муж Божий сказав цареві: Якщо ти даси мені половину дому твого, я не ввійду з тобою, ані не їстиму хліба, ані не питиму води в цьому місці, бо так було мені наказано словом Господнім, кажучи: Не їж хліба, і не пий води, і не повертайся тією самою дорогою, якою прийшов. І він пішов іншою дорогою і не повернувся тією дорогою, якою прийшов до Бетела. 1 Царів 12:32–13:10.

Разом із відступництвом із золотими тельцями у свідченні Аарона та Єровоама, у свідченні Єровоама також міститься саме започаткування фальшивої системи поклоніння, яку він встановив. Це започаткування представляє розмежування між поклонінням, яке мало здійснюватися в Єрусалимі, та фальшивою системою Єровоама. Від 1798 року і до 1844 року Господь виводив Свій народ із темряви папського панування до дивовижного пророчого світла, представленого трьома ангелами з чотирнадцятого розділу Об'явлення. Протестантські церкви відкинули те світло і тим самим у 1844 році стали дочками католицизму.

Поклоніння Єровоама слугувало прообразом католицької системи поклоніння, а в його історії північне царство Ізраїля представляє хибну систему католицизму, у якій протестанти в історії міллерітизму вирішили залишитися. Символом тієї системи є поклоніння сонцю.

Вірні й мудрі діви, які 22 жовтня 1844 року увійшли у Святе святих, були докором протестантам, що щойно повернулися під вплив католицизму і стали дочками Риму. Під час запровадження Єровоамової підробної системи поклоніння з Юдеї прийшов пророк і докорив Єровоаму, тим самим уособлюючи вірних дів, які увійшли у Святе святих і були приведені до визнання Божого закону. Розповідь про того пророка і його докір Єровоаму є надзвичайно повчальною, коли мова йде про повстання 1863 року; втім, цю розповідь слід відкласти, доки до початку не буде додано завершення.

Початки стародавнього Ізраїлю, царство Єровоама та сучасний Ізраїль узгоджуються між собою, і разом вони є трьома свідками кінця земної звірини з тринадцятого розділу Об'явлення, під час недільного закону, що незабаром настане. Вірні мілеритського адвентизму 22 жовтня 1844 року стали справжнім протестантським рогом земної звірини, і зробили це в історичний період, який почався в час кінця — у 1798 році. 1798 рік став початком шостого царства біблійного пророцтва — Сполучених Штатів, а також утвердження справжнього протестантського рогу адвентизму у Сполучених Штатах. Та початкова історія відображає завершальну історію Сполучених Штатів, бо Ісус завжди показує кінець чогось через його початок.

Три початкові свідки давнього, сучасного та Ізраїлю Єровоама ілюструють кінець звіра із землі, але є ще одне завершення, яке потрібно задалегідь встановити перед викладенням свідчення пророка, що прийшов із Юди та докорив Єровоаму. Історія завершення, яку слід включити, — це завершення північного та південного царств Ізраїлю, представлене пророком Єзекіїлем.

Не слід забувати, що ми зараз показуємо, що відступ 1863 року позначений першою мерзотою восьмого розділу книги Єзекіїля, а саме образом ревнощів. Щойно ми розглянемо завершення північного й південного царств, як це представлено у Єзекіїля, ми матимемо більш ніж достатньо доказів, щоб підтвердити, що відступ 1863 року був проілюстрований відступом Аарона та Єровоама, і що він позначає початок першого з чотирьох поколінь лаодикійського адвентизму.

Ми продовжимо це дослідження у наступній статті.

І знову було до мене слово Господнє, говорячи: Ти ж, сину людський, візьми собі один жезл і напиши на ньому: Для Юди і для синів Ізраїля, його товаришів; потім візьми ще один жезл і напиши на ньому: Для Йосипа, жезл Єфрема, і для всього дому Ізраїля, його товаришів; і з'єднай їх один з одним в один жезл, і стануть вони одним у руці твоїй. А коли сини народу твого заговорять до тебе, кажучи: Хіба не покажеш нам, що ти маєш на увазі цим? — скажи їм: Так говорить Господь Бог: Ось Я візьму жезл Йосипів, що в руці Єфрема, і племена Ізраїля, його товаришів, і приєднаю їх до нього, до жезла Юдиного, і зроблю їх одним жезлом, і будуть вони одним у руці Моїй. І жезли, на яких ти пишеш, будуть у твоїй руці перед їхніми очима. І скажи їм: Так говорить Господь Бог: Ось Я візьму синів Ізраїлевих з-поміж народів, куди вони пішли, і зберу їх звідусіль, і введу їх у їхню землю:

І вчиню їх одним народом у землі, на горах Ізраїлевих; і один цар буде царем для всіх них; і вони вже не будуть двома народами, і більше ніколи не будуть поділені на два царства. І не будуть більше занечищувати себе своїми ідолами, ані своїми мерзотами, ані жодними своїми переступами; але Я спасу їх з усіх їхніх місць перебування, де вони згрішили, і очищу їх; і вони будуть Моїм народом, а Я буду їхнім Богом. І Давид, Мій слуга, буде царем над ними; і всі вони матимуть одного пастиря; вони також будуть ходити в Моїх присудах, і дотримуватися Моїх постанов, і виконувати їх. І житимуть у землі, яку Я дав Якову, Моєму слугі, де жили ваші батьки; і житимуть у ній вони, і їхні діти, і діти їхніх дітей навіки; і Мій слуга Давид буде їхнім князем навіки. І укладу з ними завіт миру; це буде вічний завіт з ними; і Я поселю їх і розмножу їх, і поставлю Мою святиню посеред них навіки. І Моя скинія буде з ними: так, Я буду їхнім Богом, а вони будуть Моїм народом. І пізнають народи, що Я, Господь, освячую Ізраїля, коли Моя святиня буде посеред них навіки. Єзекіїля 37:15-28.